

KATONA JÓZSEF VER-
SEINEK II. RÉSZÉ

EV. REF. KOLL. KO-
LOZSVÁR

1348.

Sir halmokkal rakot, sir halmokon álló
& Siro!

Jó Kelemenét Város, sok jaja és baja szello
Mint vagy te Káros? Ki valál város, és Vívó,
A Rátz miát lettél romlón, és most Siro.

Pürü siralmakkal rakot

Saj Stalom

amellyet

Az Auktor Nehai nagy emlékezeti Kereske,
„mink Város lakossainak személynében, és jó”
„szegényben a Kegyetlen Rátz elleniség által lett;
„meg sirathatatlan romlások, sok meg romoro.”
„dott jó alarcinak kérésére, a Historikus a
mint lett legyen. le írja

és

A Kovetherendó igaz vért ki kereshető mára,
„délornál emlékezeten hadja, és bé foglaltja a”
Veronél fijeiben ezeket a jaja szokat: Sir Stalmo.
kon álló és Siro

Mikéas Profétánál a 7. Kéz 9. Vers.

Az Úr haragját hordozom mért vétkeztél em-
O ellene!

Mikéas Kelemen írásaiból.

A Siralmas 1707^{ik} Esztendőben R: György havának
3^{ik} Nappján Hetszemét Varossa Lakossainak a Ráti,
Ellenség által való fel predalítások személyek,
ben, és jószágaikban lett káros.

Ameg öletek száma	Rabul el haj tattak.	Örvegyek ma. raktak.	Az el hajtott marhák száma
Gazdák 266.	Gazdák 62.	Örvegyek 202.	Iarmos ökrök
Aszronyok 6	Aszrony 12.	Árvák 544.	899.
Léányok 12	Fiak 38	Sebesek 128.	Lovak 562.
Zsellérek 48	Léányok 16		Szarvas.
	Zsellérek 12		Marha. 300.
	Ridegek 15.		Zsellérek 120
Summa 332.	155.	874	Darab 1887.

3

Ad Notam; Meg gyászolharatlan s. r. b.

Schistiából régen szarmazott maradvány,
éltes, s jó bűv földre hozott réj oltozány.
miért vagy Szóvány, és illeget halovány
miért van benne azon nagy ictovány?

Iajos, bájos, szelvéz, mivel régen hány s rár,
régibbes fejed, bé fogta szeny is máz
sok kéz alá, azért vagy úgy mint Váz
rútság gyászolharal tized mint a bé mázok itaz

Ritka jelda az úr, meg ajándékozta
Régi elinhet, az Országba hozta
el kordozta, hártul okalmozta
minden fele jókkal fel halmozta

Amar Vad Orzoba, fene Gothurolat
ki hajtta előtől, miént távosolat
Várasolat, Olerik Haszellyolat
Vig Szemzőig Ada sok várasolat.

Le rive előttint az úr itt az allár
áker ellensig közt de Ormánál szállást
kih gróvalást tenek; dúlást fosztást
és sok irbe miveltek vér hullást.

Morochán ránk öllelt ama két Szarvú Hold.
Sohorot mi Haránból tölt Szamára ázot
kintsehez folt, a ma két meg nem old
jószágunkból, meg ma is Totat hozd.

4
Oly romorú ma is egész Várna tállya
hogy á ki ott járunk, sokszor mondták
el színlállya, ott lett hárt így valja
meg holt László Magyarok királlya!

Raga törtébe ott á Muratesnek
jaj de valja fordult, ott á keressének,
Hemeseknek, terti kiveseknek
Húsz ereig földre jertének.

Királya Harántnak mi orvára Lajos'
á Hold ketős Harva igen vala bajos'
igen jajos, sőt szíval jajos,
Mohars mező, mert lett vir folyásos.

A Király maga is szíj Magyar Remekkel
Ezergrami s Polotsai Ersekkel
szíj Kezével, ott nagy Lúsföldökkel
Ellenségek firtet vérekkel.

Régi javainkat arott földünk
Lúru göbölökkel telhes Mezőink
Erdemünk, szántó földünk,
el foglalta szíj keresmenyünk.

Allandó jórágót is erősségük
régí Atyainak, szíj Örökségük,
Szíj segünket, jó Hímet segünket
el törtöme híreket híveket.

Kellemen dolgai, soh izbe mivelte,
 „ az ő nagy hatalmát fejűkre emelte,
 ' nem keméltre, hintsünkes kenyélte
 Nemzetünket mint tétzet itélte.

Olykor sokan voltak, kik ezt nem nézheték
 dicső fejéket, mert fel nem vehették
 hát ki kértel, kezéket emeltek
 a fegyverre méltán szert tehetek.

Tartot volna ellent, a jó Bóssai kéz
 ki az ellenséghez, vágott mint jó Virg
 mert keletűt tödülte réa nekir
 azt mondotta, hogy ily vesélyt nem néz.

Szamos dicsőségű első Diakotry György
 Hogy soh országokra nézve fenyő gyöny
 látta ez völgy, vagy mörgestejű völgy
 ellenség len neki halálos völgy.

Ilyen forró leve benne az úri vér,
 kistsinnek állitá, ilyen korra nem fér,
 ki kelmi mér, mint kűseges veres,
 mert másféppen képe veszélyre tér.

Háborús kél véppel járó Magyar Itara
 soh idegenül me meg ma is vag ~~ma~~ varze
 bánat Itara soh keményebb marra
 soh ellenség mert földig aláza.

6
"Lám Pogány Országban egy nagy fejedelm
bujdosik; s ott szálla reá veszedelm
mert sít verem, ki már segedelm
nem lesz Magyar Soha se vedelm.

Minap é gyáft látta Erdély Országa is
fogva el viretel ammar twittaga is
Dorzága is nincs szabadsága is
ellenjénél tartatik még ma is

Oly fogvárakján már a Sze Magyar Szeget
egész Ország java adatet más félnek
idegemek más földi Nemzetnek
Ö Tön Ura hintes egülemek.

Peréhez sive itt a dévél Várat
erébül ki úr a dévél Urakat
Ur fiakat Uri Unukákat
fejedelmi jeles s nagy Agarat.

Olykor kik lettek, Nemzetünk dajkai
Omlott falak közön karánnaht Orlop
gyamoloi, só szőlő Birai.
ellenjénél lettek foglakai.

Nem régen egy ditső fejedelmi személyt
fogóságos inségen hogy ne lassa vefél
ne isne tritjant, xút halálos fortély
holon adon Iren neki mendeit hely
Az úrnak.

7
Az úrnak nevében, ki is, ám fel kele,
jó szarai vére, búrgó szivel tele,
remélt jele, fegyver is emele,
kihér méné, ur jó, rend, sok féle.

Latván sok országok, érdemét tudalják,
mélto fejedelmek, Népek így javatják,
ur követe, Magyarok gondolatja,
magasról, dolgait vámlátja.

Leg ottan indula, az Országok Népe,
gyalog, lovas, hozzá, nagy szaporán méné,
fiat népe, régi szitkát féle,
A lass tollaiból, ki sokat ki teje.

Óly Hemzetnek tartja, tehát ki a Magyar
rajta tett bosszúért, von Vad Hami Aggart,
Astóköt tart, vagy on emel a kard,
kérde, ki szót ő ellene juttat?

Rebes szaranyon azért, a Magyar el juta,
a Hemet al földre, ide is el juta,
hozzánk hata, ide s. tova juta,
predáló híz jószágunkba nyúta.

Igen meg Zendülnek, valyon miért miveli,
a Magyar, a Magyar, valyon miért nyeli,
el emeli, kintsünket, ha leli,
egész Menest, sokszor markát teli.

Ezre ily felelet, nekünk, adattatik
valaki nem hódos pártosnak tartatik
pusztitattik, jószaga hajtatik,
sőt feje is, jó, ha meg hagyatik.

Ószian.

8
Orbán, mi is látván, a Magyar próbát,
Kemes alföld Híze, fel hőté Szablyát,
Haza javát, hogy tenni munkát,
idegemek el vette munkát. igát.

Saj de mi utánunk, lest hálót vetének,
Kemer, Rász, fel kelvén, karánkra jövének,
Soh kárt tömnek; Soh Vitézt meg ölnék,
Ötven ezer Marha kárt tövének.

Ország gyűlésére, ment hogy a Magyar Híze,
Íó fejedelemével hintzes Erdélybe léje,
a Rász gar Híze, Országunk rontó tseje,
fel jövének, úgy ronta, hogy hogy rints bennünk.

Ketskemet Várossa, al föld éles Arnya,
Szexnyu romlásodat egész Ország bánya,
meg sirattya, ellenség is Szánya,
hogy gar Híznék, lön ragadom Arnya.

Ez oly Híze hid magad, segített, Tokarban,
hogy ha meg kereset akár mely dologban,
jint marhaba, ruhát az nyakában
Sohszor adtal gabonát Szájában.

Quda birony, a, kik, voltak Szólgáid,
barom legeltető, pusztai Láptorid,
ismerőid, voltak Rimboraid,
azok lettek, meg ölö Hókérid.

Pajnálván mint Hígyó, vágását farkánál,
nyereségét, minap, Magyarok hadánál,
mert mondanál, hogy Ráztot vagnánál,
Szabad predát, ő is hiátánál.

Pész lön.

Kész lön, é' gar Héz is, hamar fel készüle,
 Száva, Dráva, köze, á' Batszába gyüle,
 Had épüle, két eret fel üle,
 Eret pedig, gyalog, fel készüle.

É' Héznek á' szíve, forral borzontodást,
 nyelve, Magyar Hézre, szól sol átkozodást,
 hogy vér ontást, Ország romlás' s bontást,
 el végezte, miként tegyenrontást.

Mérges Hatalm' horó, nemelynek fegyvere,
 Pallós, guska, kivet, solat által vere,
 de ez földre, nemely jönni mere,
 fejszét, hasrát, bót végibe vere.

El erhevén hát nintsen, előtte, ellenség,
 hanem á' két fél közt: nyomorgó szegénység,
 kit nagy éhség, fonyasztott nagy inség,
 eh torzánál é' vala eleség.

Tudakozza vallyon, hogy: van most Ketskemet?
 az előtt való nap, bí küldötte kemét,
 tehát szívet, á' Héz zártá szemét,
 ó Ketskemet! holnap lön por szemét.

Vasárnapp' hogy lön á' sz: Györg havának,
 eret, két szar, hízbe, á' midőn irnának,
 fia, s Átya, bí taradának,
 hogy az Urnak, híven szolgálának.

Az Egig fel ható, Berenyi Ordizáissal,
 hát reggel, á' Logany, jön nagy hiálással
 roggással, szapora jarással,
 fut á' Hézre, Kabja villamlással.

Készhet

Reszket ég, föld, aron, mit mivel a Fogány,
 nem használ előtte, igéret, adomány,
 szava Sarkány, szíve belől márvány,
 Ifjú, s öreg, előre tsak zsákmánya.
 Otsman Hér, a Templom, heritívét szállja,
 kívül a Hagukat, mindenütt el állja,
 ha Szablyója a jútót találja,
 haladatlan cútul fel kontrollja.

Sok szép névvel fénylő, Szivos János,
 bersületes dala, sok népnél vagyonos,
 Hagy tanácsos, várasunkba hasznos,
 nálad nélkül tanácsunk kéjjányos.

Szaporán hogy mene, az úr Templomához,
 hát a fogány Ratt ott, jallott juskálat hoz,
 fog szavához, kedverzen hintset hoz!
 meg nem hallá, Szegeré a falhoz.

Ott egyik hegyes tört, vete, a mellyének,
 másik golyobistul, sebet ad Szivének,
 így tevének, viger, életének,
 vegrére is, kit meg kesergének.

Hi lett legyen tőre volt, egy Ratt oda indult,
 meg esmérven testét, lovárul lefordult
 hozzá járult, ilyen szóra mordult
 edes gardám! Szivem érteel búvult.

Ide, s tova, a hír, a Posta érkezik
 el é Szivos János, mindjárt ott kenderik,
 nem felejtik, érdemét terítik,
 az al földnek, szeme kinyit neverik.

arral is.

Arral is meg romlott a Szeg familia,

Ím Szivos János, öregnek jó fia,

ki lesz vala jó Attyának garja,

Rátz pusztája a végére jára.

Íol lehet lett volna maga menedéket,

de vele hogy Itár néj nem találzhatet,

Latni öket, kedves veledjéket,

kaza ment vett, halalos sebetet.

Termetében jeles, dolgában Sereny gyors,

termetét fészalta mint az éket a bors,

oh re gyáros, boldogtalan nagy sors,

Rátz fegyverrel, rendelkezett e sors.

Első jó fő Biránk Nemes Böde János,

ki jó felei közt vala igen hasznos,

mert bölts ólos, volt tanácsa számos,

nálta nélkül egész község háros.

Szeg helyes élte, volt soknak kellemes,

Felső köznél alsó rendeknél szerelmes,

engedelmes, szava hiedelmes,

mellesággal előtt is érdemes.

Bánatos Letáre nagja fel virada,

hogy az egész város igen meg riada,

Rút Rátz hada, néhí végít ada,

halalos Seb merz testén marada.

Arratlan Szeg Cöz Vén, harántos Nagy János

ki is tűz alatt lön akkor kaloványos

ily Vén koros, hogy lehetne jartos

nem volt senki ellene hársáros

Jesusnak

Jismonak lett volna, őr gabonájává,
 Szent Angyal lesz vala bér aratójává,
 Salakjává, mint tűz abrakjává,
 testeneh lön mint láng sarlójává.
 Tisztelegre öszült Öreg Bátor Jován.
 Fel kelven ágyából a lendülést halván,
 a Rátz jutván az ajtó ra zárván
 bent égét a Házat ra gyújtván.
 Komorú Halálra Máté Kovács teste,
 ment mer piros vérrel ő is földet ferte,
 ki nem vélte, hogy így lesz el érte,
 mert fegyverrel, Jóna nem kereszt.
 Zárta rút halálba, a Pogány a Szó vint.
 ki monda a Rátzra nem vont soh kardfene
 de vön nagy kín, melybe lövé szegint,
 Ó Jóna tegy erre így törvint
 Oh hát Böde Lúts Jéher széj mondola,
 utolsó gyermek széj, kin vala Zabola,
 széj vön vala arral nem gondola,
 mellyén a Rátz mert tűzzel lángola.
 Leg nagyobb hogy magát Házába égette,
 tűz által a testet hamuá tétette,
 ezt követte, gyálaratra vette,
 trontyait her alig hogy lelhetette.
 Cam Ramonás János, méltó bersületű,
 majd egész Városba regibb erdemetű,
 Nagy Nemzetű híres nevezetű
 de Rátz előtt alsó tehmetű

ot kin.

Otlin zengést, bongást a Varosban halja,
 ki néz szomszéd házáat a Rák körül járja.
 nagy bánattya mindjárt szívet szája,
 terd esir Irent segítségül hívja.
 Mindjárt a Solt Logány házára fordulva,
 agyarkodik genrt kér, ládát fel dula.
 ez jó Garda ő kintvether nyúla,
 hogy ne bánvá a Summát szám falja
 Ezzel nem gondolnak, meg közik karjait
 ló mellett kuszolják úttáron tagjait,
 jó tarsa ferjénél követé utait
 ne bánvá, a Ráznak csokolta labáit.
 Rábül el viteték, keelverse láttára,
 Leánya, és fia kelének prédára,
 ma nap maga jutvan egy pusztára,
 a Rákz fegyverével vagatott halakra.
 Tekintetre méltó jó Pulátz Tamás,
 a kinek helyében ritkán szüthetik más
 mert látomás frissege, halomás
 vata szeg fa mert termett és almás.
 Tekintetes Varmegyék, Pest, Pilis és Solt,
 Jó Notariuszok, aki eddiglen volt,
 bölcs, okos, voh, igye mellyet szolt,
 Rákz fegyvere miatt, oh jaj meg holt!
 Ez, reggel hogy hallá, a Logány lövésér,
 fura hogy bé zárna, a Rákz kerítését,
 exhereset, ellenség jövését,
 így tite meg maga veredelmit
 kité ló

14
Két lö közt hint álló taborba vereték,
a Kalugyerektől ott arziul vereték.
három vágás, homlokán térték,
szagelosztaték, halálra vágaték.

A vízzel keleszték dühödött Logan Laj
hogy még a te szél is ember hűt vag harag
lesz oly idő, hogy tegd is meg har,
fegyvereddel Sárán Poholra tsapp.

Regi Sáfár Péter ellemidet jámbort
ra horzál kinorziál a halalos orrot,
a puska port, mellyen több rőmü tört,
meg gyújtórah, tömök szomorú tört.

Város egy hű tagja, Oros jeles gárda,
Gábor Mátyás, régi jó emberek párja,
Reggelt várja, hát jó Rácz lovagja,
fegyvert fogván forgodir két karja.

Regény talosolhat ösrre veretett,
gyilkos ellenjeggel sötét ellenkedett.
veretett, de rá felekedett,
vegre töllök meg sem menkedett.

Valánál két szőran együtt szorúlának,
gyalog, lovas Ráczok, rajtok tudúlának,
indúlának, mind ki nyomúlának,
hagun hívül, majd mind el hullának.

A hol Gábor Mátyást, tal magát szoríták,
hátán. fejen, mellyen, sebet szaporíták,
nem tagittyak kezét tantorittyak
egy arcba, halálra borittyak.

Gyászos.

15

Gyászor méltán lehet Deddy familia,
hárbán egeretél a Szej tisztes Anya,
Kati kargyára, mine Szej két fia..
Jesusz verék, a boszoruist vagy a.
Mely regén szolgála Istennel s embernek,
Oreg Hara András, de lön a fegyvernek,
gonosz bérnek, predára tett szernek,
Rati hozá el vigát életének.
Emek mind Vőstül lett, Veressen halála,
Csász Mihály neve, kapnos lahos vala,
ki, hogy futa, söt Rázra talála,
ahik miát Lövessel meg hala.
Palo helyünk tagja, Szana Szabo Istvan,
reggel a fogány szót a Városba halván,
ily szót szólnán, meg halolma nyilván,
menten lövés ment rajta szaporán.
Levén Szej fiával, az imáclhorásba,
ut Jesuszhoz való fel fohaszkodásba,
nagy romlásba, heten egy Órába
be esének, az halál torlába.
Ilyen halála lön Halap Istvannak is,
Huszon két értendő jelesfiának is,
Városnak is, magok hazornak is,
kiben eset, kara masolnak is.
Városunk kapnára termet Bozo István,
egék Város néje, kit ohajt sokajtván
írat méltán familia nyilván,
oly orlogor söt sziv, is Száj kíván.

Ahi —

Aki jövedelte tegnap maga felől,
nem solá el vépi, az ur társa mellől.
reggel belől, hát Rátr útol' elől
jó, lö, is vág, valakit talál s' őt.

Péy tselédkeivel, a Herit's fele,
Záplós Rátr serege hát az útba leli,
hogy szaladna fel fele szem telé,
egy Udvárba sol Rátr fel merelli.

Az mostani nemü, Emberek nem érik,
oly szörnyű dolgot, melyhez miveltek,
örve szedek fejszeker hol kéri,
sol fejszeker, kittel örvé törtek.

Söt termeszert szerez, ezeket jegyverek,
harangként ontattak, fejszékkel sorverek,
nem volt bérek, iruttató mivel,
rossz lannal volt, kegyetlenebb szivek.

A Szalai Janos, lesz emlekezetre,
ki nem lehet nálunk, el fejszekeretre,
lat hirtelen Logánt Vértre,
de nem indul, vellek üthözetre.

Rettent' Har Népével, Lintrebe gyűzrik,
Fejszékkel ajtóra dühözt Rátr eszerek,
ottan egyé hogyan van érekerik,
adgyon annu, mert igen ékerik.

Őt öket szeg rendel, mind szegen kimalá,
de rabjának egyik öket elfogtalá,
ez bizzatá, de márik talata,
it meg öle fejszevel kontrolá.

Piro

Piro' Hittves tarsát, masik kint a vevé,
 „mellyet, fejét, vérbe, fejszével keveré,
 s meg öle, testét, fel metéllé,
 az Ur Jesusi végső, Kravába emlité.
 Pránakodik erre, Nemes familia,
 vellelen mert jöve, a verrihy réája,
 Vég Orája, életnek hibája,
 Logán miat lett utolsó jajja.
 Remitto fegyverrel, a Rácz mészáros nemzet,
 mikélyt Széles Györgyre felesen érte,
 nem kedverett, emelt mérgező kezet,
 ölleléssel, soh' árvaikat szerezte.
 Oles Széj elméjü jö Balassa Irván,
 igaz Nemességgel, Nemzetivel bírván,
 s nem várván, ingyen sem gondolván,
 Rácz fegyverre mint juttat meg halván.
 Igen hasznos Garda, jö Garatri Gábor,
 Szappanos ferencai, kegyes lakos jámbor,
 Véres Astor es, a soh' jaj Szó s tor,
 xator jöve Rácz miat végső sot.
 Ver szopó Logánnak nagy kegyetlensége,
 midőn hívül betöl, a Váraszon lye,
 ölö, ferge, xut halalos mérge,
 Tott Andrásnak lön utolsó vége.
 Ohajtással Sirván, emlegetni méltó.
 Iffiu Balog János, s Altya Város tartó,
 hasznos hájto, jö remenség nyújtó,
 a Logany Rácz, lön ez is meg xontó.

A Szeretett,

A szeretesen kéjű, lángot szívó szivár,
 sok testet kontroló lettek volna árva,
 mint Viperák, véreket ki ivár,
 Madály modra, véreket ki szivár.

Rút halálos kint, Szőke Sergyelyt vonták,
 temerdel fúrával fejét alul fúrták,
 ki hirtelen agy veljett dúrták,
 le szegervén földön halva hagyták.

A miként vitetik elénk végére,
 Párkerő Irvány is, rút halál nemire,
 Rátz kére hallatlan nemére
 Vonattaték, mint egy mérsároszire.

Tserfa nagy dorongra, törőket rekeri,
 kúrták, vonták, nyakát a kúrtóburkál,
 törték, verték, fejszével ütöttek,
 ilyen kinnal életét el verték.

Zápor fogja szemét, jajjal foly ajakán,
 annak a Hárnejnél, mert ledult deréka,
 borult gyarba, kettős maradvéka,
 Siralmodnak, méltán vagyon oka.

Mar szék família, szivos neven való,
 Rátz kére lön neked, halál hozó halló,
 nem használó férfi rendszer álló,
 "hármad személy lett közület mülő

Jeles Öreg Mihály, kisebbiknek bátya,
 kivel kisebbiknek testvér való bátya,
 jey mint való, minden feli tsontya,
 fejsze miát, lett ösve tört tagja

Agy fenekét

19

Agy fenehet János négen nyomja vala
 kiletez esztendőben his fia jár vala,
 fiát, Attya, üly mellem szöllőya,
 talán erted életem meg hadja.
 Tigris fené^{ről} dolgot haly Magyar fül,
 árve vágja fiát^{hi} Attyához dül,
 hi merzszirül, halya vére meg hűh,
 senki illyet nem tett Logány közzül.
 Petró^s bello személy, Ipsi Péter János,
 nallad neltül hegyes, jó Attya magányos
 erted gyászos, minden nap bánatos
 hogy sem fennye el künz kivاناتos.
 Lesz vala nagy gyamol, az a hegyes személy,
 soh virtussa sem lett, már mint anyrostly
 gonosz fertély, it jött rá a vedély
 Rátz hard néhi lett halalos fertély,
 Örrői soh izben az Ur Szent Stáranak
 Varga Matyas Dótos Ur hit valának
 ele a Rátznak kardgyára jutának,
 hit életbe soha nem váranak.
 Testvér atyafiak Kovács István, s János,
 ez életbe vala, verséges colonos,
 most is járos halatos de háros,
 együtt volt most, e gyász is de járos.
 Teli lenne nagy könyv, azoknak nevelhel,
 terjedne soh irás drága érdemhel,
 hit tessékkel, vaktár el esrekkel
 az uttrákot, ferték vízekkel.

A koros.

A, koros és Ifjú, rendű személyeket,
 el mulatom, nem mind tiszem fel nevetet
 mert nem lehet, fel venni rendeket,
 már öte szarnál nevetek többeket.

Levén a Városba, Logány Jöröl Nemzet,
 a hitől származott, a Kárz felkeret,
 de kedveret, semmi hőverkeret,
 exánsot nem volt, semmi emlékeret.

Reájot rohanván, öket fel mésszárlát,
 á drága árúkat, jent nélkül vásárlát,
 hi farsarát hintébül hi zárlát,
 öt szar - ötre, hi vesztet számtálját.

Ó, drága Áron vet, Szeg Peregrinzi Ver!
 a Logány veritál, it senti sem esmít!
 tsak egyet ér, mert mind egy folyást vet,
 Vex a verse, mint vekiye egy fét.

Meg rala kalmorva, soh drága árúkkal,
 soh szeg szekeret jont és ruhákkal,
 Jorságyokkal, nagy hintes ládával,
 el vontattál Városi markákkal.

Majd az Szeg Egyetig - ez már hogy nem hatott,
 soh panaszkodás, uttaron hallatott,
 messze ható sójajjal, hiálatott,
 föld az Egget, küszködni látatott.

Lajos és jövevény Halottját Sirattya,
 hi Attyát, hi Arnyát, hi fíjjet jaggattya,
 ez azt mondja, meg holt öttse bátya,
 amaz fiát Leányát Ohajtya.

Behajtat az helyes Ifjakt, i Véneket,
 el vitték szabágra, a hegyer szűreket,
 szeg rendeket, kello személyeket
 Iskolába járó gyermekeket

Ar Ur

Az Úr Templomának ketős környékei,
 Sok meg ölelnek, temető helyei,
 Sir vermei, boltosajtókai,
 mint letelek, nyugovó helyei,
 Tetted egy Sirban, harmintran s Negyvenen,
 az Itelő Birót, kik ott várják kézen,
 meri meg lézen, hogy ő törvénstészen
 esett tette, allanak jobb részén.

Úr Jézus, aki vagy, mindenek Birója,
 Ki visgald kinek, miként van munkája
 a bosszúra Felvegedet várja,
 a megtartlan Ölelnek Szama.

Ah! bosszút értek, a Földnek lakosai,
 tégy itéletet, már, Verelnek onain,
 de a te Szemigédnek valloin
 Szanakodjál Newdnek szőlőin.

Rendely Hivédnek allandó helyek,
 de ellenségekre, bossas Veszellyek,
 törd fejek, szemek, fülek,
 Laritgyából, hajtsd el ölelket.

Oh! kik el maradtunk, minden javainktól,
 mind kívül mind belől minden jószáginktól,
 ruhainktól, minden gabonáinktól,
 meg fosztattunk kedves karainktól.

Szörnyűrontás, rablás, Logány hogy követe,
 Malmoknál, Házaknál, végre tüzet vete,
 meg égete, tűzzel meg eméste,
 egész ittát, hamuval terite.

Igar számban vévén kilenzzven Harakat,
 élerez tagláló, Hér élér malmokat,
 sok kasznokat, sok árva szobákat,
 meg égér azokba valókat.

Gyászos Orvgyeknek sokasult Serege,
 hét Szar és hét szemely Számolmányifége.
 kiknek jöve ki bánatos Ege,
 egy órában lett firkának vége.

Igy az Arvának is, Szernyü Sürűsége,
 Szaporodott s fel költ, felerre fellege,
 rá teltenek öt Szar Negyven négyre,
 kik már össze Számláltattak végre.

Ily keserves Sorban, Várasunk mit tegyen.
 Dörög, és örölség, nélkül hová legyen,
 mivel éljen, Kenyeret hol kerjen,
 földön xement, vallyon honnan vegyen?

Régi Magyaroknak hírsíges Vezére,
 Isten! ne engedj, a Pogány kezére,
 Vesszűjére életünk végére,
 ne arthasson szüntelen fegyvere.

Te is Magyar Nemzet! lágyíts meg Szivedet,
 keresd meg térsécl, az jó Ismenedet,
 ily ígérst Szernyü vesszűlyedet
 meg telintsi, s fel hozza fényedet.

Amar irozato, meg szokott vétkeket
 ne szord Istenedre, a Sürű hőveket,
 sok fenéket, Orclög, s ebb neweket,
 mert ezek zájál el töled Istenedet.

Le zívén

Igar számban néven kilenzzven Harakat,
 élere taglalo, Her elérh malmokat,
 Sol hasznokat, Sol arva Robakat,
 meg igere azokba valokat.

Gyaszos Orvgyelnek sokasult Serege,
 het Szar es het szemely Számolmennyisége.
 kiknek jöve ki bánatos Ege,
 Egy órában lett fíjelenek vége.

Igy az Arválnak is, Szennyű Sűrűsége,
 Szaporodott s fel költ, felerre fellege,
 rá teltenek öt Szar Negyven negyre,
 kik már özve Számláltattak végre.

Ily keserves Sorban, Várasunk mit tegyen.
 Jószág, és Örökség, nélkül hová legyen,
 mivel éljen, Keményet hol kérien,
 földön remént, vallyon honnan végyen?

Régi Magyaroknak hírsíges Vezére,
 Isten! ne engedj, a Dogány kezére,
 Veszíjjére életünk végre,
 ne arthasson Szüntelen fegyvere.

Te is Magyar Nemzet! lágyíts meg Szivedet,
 keresd meg térséved, az jó Istenedet,
 ily igéret Szennyű veszeltyedet
 meg tehinti, s fel hozza fényedet.

Amar irozatato, meg szokott vétkeket
 ne szord Istenedre, a Sűrű hőveket,
 Sol fenéket, Orclög, s ebb neweket,
 mert ezek zárijak el tőled Istenedet.

Le zívén

Levén, a régi, sok gonoszágidat,
 borban merül sok rossz társaságidat
 bujaságot s sok tisztatalanjágot,
 így ered el minden boldogságot.

Illyen romlásodból Isten még fel veszen,
 kívánt belességned, várt nagjára tépen,
 minden részen, viled együtt lészen,
 jó s bö' alclász, kálit rád hessen.

Pürü Zajorolhat, könnyező versekkel,
 dolgom vettem akkor rendbe illyenekkel,
 intésekkel, ám nagy oly szépekkel,
 Istent hívom végző beszédekkel.

Vajha fejem folyó vizze lehetne,
 vagy szememből annyi könny ki mehem,
 éjjel nappal bizony eredt könnyem.
 ecles Harám! hogy romlásod szemléte.

24

